

Uz svu prigodnu romantiku, puno ruža, srca, tone čokolada i isforsiranih gesta, proslavljeno je i Valentinovo. Možda ne znaju mnogi, ali 14. veljače, također se već treću godinu, provodi i akcija protiv nasilja nad ženama, pod nazivom »Jedna milijarda ustaje«

Valentinovo je jeftini potrošački trik, materijalistički »praznik« romantike i ljubavi, koji se proširio na gotovo, cijeli svijet. No, dok mnogi od nas, onako naivno, zaneseno i romantičarski slave Valentinovo i ljubav, praktički svake sekunde u cijelome svijetu, ali možda i jako blizu nas, događa se nasilje »u ime ljubavi«.

Upravo je zato, akcija protesta »Jedna milijarda ustaje«, organizirana upravo, na taj dan. To je ujedno i borba protiv licemjernog društva u kojem živimo, koje se konstantno poziva na ljubav, toleranciju i ženska prava, dok je u praksi, sasvim drugačija situacija.

Ovo su alarmantni podaci, objavljeni na civilnodrustvo.hr, koji nas zaista, navode na razmišljanje:

»Najnoviji podaci koje su objavili Ujedinjeni narodi govore kako će svaka treća žena ili djevojčica na svijetu tijekom svojeg života biti zlostavljana, što dovodi do ukupne brojke od oko jedne milijarde zlostavljanih žena i djevojčica! Stoga je kampanja 'Jedna milijarda ustaje', koja se na Dan zaljubljenih 14. veljače provodi u cijelom svijetu, pa tako i u Hrvatskoj, poziv na prekid šutnje o zlostavljanjima, kao i poziv svim zlostavljanim ženama i djevojčicama da ustanu i progovore o svojim tragičnim iskustvima.

Zastrašujuća brojka od oko milijarde žena i djevojčica koje će biti zlostavljane tijekom svojeg života potvrđuje kako ovdje nije jednostavno riječ o zbroju individualnih, izoliranih, međusobno neovisnih i nepovezanih slučajeva! Dapače, činjenica da je svaka treća žena ili djevojčica tijekom svojeg života zlostavljana, i da se u velikom broju slučajeva po tom pitanju ništa ne poduzima, odraz je globalnog odnosa moći između muškaraca i žena. Također, nasilje nad ženama i djevojčicama ne može se ekskluzivno pripisati niti jednoj društvenoj, religijskoj, političkoj, obrazovnoj, dobnoj, ekonomskoj ili nekoj drugoj skupini. Ono je prisutno u svim sferama postojećih društava te je pokazatelj spolne i rodne neravnopravnosti na globalnoj razini, odnosno, globalno nepovoljnijeg položaja žena, što je karakteristika i društva u kojem sami živimo.«

MILIJARDA USTAJE ZA PRAVDU

Akcija se u originalu zove »One billion rising«. To je djelo solidarnosti, koje predstavlja zajedništvo ženske borbe protiv nasilja i nepravde nad milijunima zlostavljanih, pretučenih, prisilno udatih, silovanih, obrezanih, ekonomsko obezvrijeđenih, kao i prodanih žena.

Krajnji cilj, te akcije svjetskih razmjera je pokazati solidarnost svih, s borbom protiv nasilja, upozoriti na njegove kobne posljedice, te pozvati sve žene, da simboličkim plesom, kažu NE nasilju.

Ove godine, naglasak je bio na nedovoljnoj institucionalnoj borbi i potpori protiv nasilja nad ženama, pa je tako kreiran i naziv »Milijarda ustaje za pravdu«. Naglasak je bio na djevojkama i ženama, koje su iskusile, bilo koji oblik nasilja, a počinitelji su se izvukli nekažnjeno.

Još prošle godine, akcija se održala u 207 zemalja svijeta. Okupili su se brojni aktivisti, sa jedinstvenim ciljem, prekida nasilja nad djevojčicama, djevojkama i ženama. Poruka se diljem svijeta izražavala na brojne načine, kroz govore, ples, likovno i glazbeno stvaralaštvo i svjedočenja.

Okupilo se više od 20.000, organizacija i pojedinaca, a mnogi od njih bili su članovi vlada, političari, poznate osobe iz javnog života, kao i mnogi pojedinci, koji se bore protiv nasilja nad ženama.

Nasilje nad ženama, događa se sve više. Mnogi aktivisti, udruge i pojedinci, posvećuju svoj život, borbi protiv njega. Europski parlament, posvetio je 2016. godinu, godinom borbe, protiv nasilja nad ženama.

Poruka je jasna i važna. Nasilje nad ženama, mnogo je važnije od isforsiranog potrošačkog trika, zvanog Valentinovo.

Zašto je Bjelovar, ponovo doživio poraz?

BJELOVARSKA NEOSJETLJIVOST ILI NEZNANJE?

U Bjelovaru su inicijatori akcije bile predstavnice HSLS -a i svaka im čast, na tom potezu. Akcija je organizirana na gradskom paviljonu, kako bi se i Bjelovar, kao i mnogi gradovi u Hrvatskoj, uključio u tu, vrlo važnu akciju.

Iako su bili pozvani svi, od predstavnika političkih stranaka, gradskih i županijskih poglavara, ali i onih »običnih« ljudi, slika na paviljonu je nažalost, ostala tužna uspomena.

Naše stranke, u kojima, pouzdano znam, ima mnogo žena, nisu pokazale izniman interes za nešto, tako važno. Mnogi naši političari muškoga roda, trebali su svojim primjerom i podrškom, pokazati svoje protivljenje nasilju, bilo koje vrste.

Gdje su bile predstavnice mnogih udruga žena, predstavnice Sigurne kuće, kao i mnogih drugih udruga, koje se bave zlostavljanjem žena, ostaje nam nepoznanica. No, da se moglo mnogo bolje, glasnije i podržavajuće, ostaje kao nepobitna činjenica.

Možda je akcija bila nedovoljno reklamirana i šira javnost, nije za nju imala prilike saznati, možda je razina naše svijesti još na stupnju pasivnosti i neosjetljivosti, za nešto, što ipak nije

»naš problem«. A nasilje ne pita i svakoga od nas, može ipak, sasvim iznenada zateći.

Bjelovar je prečesto u sjeni događanja. Tužan prizor na paviljonu, na dan, kada se diljem svijeta, doslovno marširalo, na dan, kada je u mnogim našim gradovima, plesalo na stotine ljudi, zaista je, još jedan, bjelovarski poraz.

No, to nam može biti i lekcija, za neka buduća događanja. Možda, da je bilo više medijski popraćeno, da je bilo, bar nekoliko plakata, da se planiralo mnogo više unaprijed i uključilo mnoge, od djevojčica i djevojaka u školama, kao i njihovih učiteljica i profesorica, pa do ljudi koji rade u Centru za socijalnu skrb i Obiteljskom centru, možda bi tada, akcija bila mnogo uspješnija.

Osvijestiti da je nasilje nad ženama, agresija s kobnim posljedicama, trebala bi početi od vrtića, od najmanjih nogu. Kada počnemo, svatko za sebe, od svoje djece ili svoje najbliže okoline, aktivno djelovati na tom putu, možda se svijest društva i promijeni.

A u gradu gdje nasilje i alkoholizam, koji su usko povezani, nažalost postaju »in«, trebat će još mnogo truda, napora, volje i aktivnog rada, kako bi nasilje, doživjelo poraz.

Sa otužnom »šačicom« ljudi na paviljonu, poraz nije doživjelo nasilje, već smo poraz, doživjeli mi.

Možemo se samo nadati, da se isto, neće ponoviti i iduće godine.

I možemo svakodnevno, možda nekim sitnim ali važnim koracima, raditi na promjeni svijesti, kako bi naš grad, a time i svijet oko nas, postao mjesto koje je nasilju reklo NE.

Pa ćemo tada, nezainteresiranosti mnogih unatoč, imati grad sa više pacifizma, više kvalitetnih odnosa i razumijevanja, grad gdje se pleše, a ne tuče, gdje se uvažava, a ne diskriminira.

BJELOVARSKI PORAZ – NEOSJETLJIVOST PREMA NASILJU U IME LJUBAVI

Autor Maja Geček-Jelić

Nedjelja, 16 Veljača 2014 18:11 - Ažurirano Nedjelja, 16 Veljača 2014 18:19

Možda tako jednom, postanemo grad, gdje dominira ljubav. Ali ona iskrena ljubav, bez mnogo lažnih valentinovskih srca, ali sa mnogo tolerancije, uvažavanja, razumijevanja i podržavanja.

Ovako je to izgledalo u Zagrebu prošle godine

Bilo bi zaista lijepo doživjeti nešto ovako i u našem Bjelovaru.